

[Pia Gjellerup]

Skatteudvalget får oplysning om, at der alligevel vil blive udsendt 100.000 opkrævninger med fejl – 100.000 eller 25 pct. af alle opkrævninger.

Jeg vil gerne spørge skatteministeren, om han synes, det er udtryk for en anstændig administration, at 100.000 mennesker får forkerte opkrævninger. Mener ministeren, at en fejlprocent på mere end 25 er udtryk for retssikkerhed for befolkningen? Vi mener, at en skatteminister, der tager let på sit ansvar for 100.000 fejl, er en fare for skattesystemet, retsopfattelsen og velfærdssamfundet.

Jeg vil bede skatteministeren bekræfte, at han under forhandlingerne om ændringer i renteaftgiften har garanteret, at der ikke ville blive problemer med administrationen. Og vil skatteministeren fortsat vedstå det fulde ansvar, som han påtog sig under forhandlingerne? Er skatteministerens garantier fra forhandlingerne de rigtige, eller er det ministerens svar til udvalget, der er rigtigt?

Socialdemokratiet vedstår fortsat fuldt og helt den indgåede aftale, så under udvalgsarbejdet må skatteministeren dokumentere, at loven kan administreres på forsvarlig vis, og at skatteministeren er parat til at påtage sig det fulde ansvar for lovens administration.

Aagaard (KF):

Jeg vil gerne indlede med at give udtryk for, at det af fru Pia Gjellerups indlæg her for et øjeblik siden var lidt svært at forstå, at Socialdemokratiet er med i et forlig om denne renteaftgift.

Men ellers vil jeg indledende gerne slå fast, at ingen på noget tidspunkt har påstået, at kartoffelkurens renteaftgift ville blive en populær foranstaltning. Men kendsgerningen fra 1986 var den, at vi for første gang i nyere tid oplevede, at der var en regering og et folketingsflertal, som udviste det fornødne mod til at gøre op med årtiers samfundspræmiering af lånefinansieret privatforbrug – en præmiering, som igennem årene blev årsag til, at vi har placeret os som et af verdens mest skatteplagede folk og bragt vort land på den økonomiske afgrundsrand.

Jeg føler mig overbevist om, at regering efter regering har været enige om dette forhold, men ingen turde stoppe denne gældspræmiering, måske fordi man vidste, at det ville være uhyre

upopulært, og måske også fordi man frygtede, at overgangen ville blive kaos.

Det blev der til en vis grad – lad os blot erkende det – men vi vil ikke glemme påskønnelsen til den regering, nemlig firkløverregeringen, som turde tage skeen i den anden hånd.

Resultatet har da også vist, at indgrebet blev det mest virkningsfulde økonomiske indgreb i nyere tid. Ingen er nemlig længere i tvivl om, at det nu er en stor fordel at spare op, før man investerer i større forbrugsgoder. Resultatet er et stærkt faldende privatforbrug samt næsten en halvering af betalingsbalanceunderskuddet i 1987 i forhold til 1986.

Når vi kan støtte dette lovforslag, skyldes det derfor, at lovens hovedsigte, det opsparingsfremmende, er opretholdt. Vi har erkendt, at den oprindelige lov på uheldig måde ikke friholdt lån til bl.a. uddannelse, boligformål og visse erhvervsinvesteringer for renteaftgiften og heller ikke havde en forenklet opgørelsesmetode af renteaftgiften. Det er der nu med det brede forlig rettet op på, hvilket vi er tilfredse med.

Om de enkelte ændringer skal jeg kun nævne de forbedrede vilkår for aktionærerne, som med hensyn til lån til køb af aktier i egen virksomhed nu også afgiftsfritages under bestemte forudsætninger. Vi havde gerne set, at denne fritagelse ikke var åremålsbegrænset til 5 afgiftsår, og vi vil under udvalgsbehandlingen gerne drøfte, om der er muligheder for en ændring af dette forhold.

Afslutningsvis vil jeg gerne minde om, at vi allerede i 1986 gav udtryk for, at det bedste, der kunne ske med denne lovgivning, var, at gældsætningen blev bragt så meget ned, at der intet provenu blev til staten. Vi holder altså med andre ord ikke fast i denne lov for at sikre indtægter, men for at mindske gældsætningen.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Hr. Aagaard synes ikke, han kunne høre på mit indlæg før, at Socialdemokratiet var med i et forlig om renteaftgiften. Jeg kan til hr. Aagaards oplysning sige, at sådan følte jeg det ærlig talt heller ikke, da jeg læste det bilag, vi fik uddelt til Skatteudvalget på Almindelig del, Bilag 4. Når man er med i et forlig, hvor vi har brugt timer på at diskutere de administrative konsekvenser af et forslag og dér oplever en garanti for, at der ikke ville være administrative